स शापोन त्वया राजन्न च सारथिना श्रुतः। सर्गः १
नदत्याकाशगङ्गायाः स्रोतस्युद्दामदिग्गजे ॥ ७९ ॥
अवेहि तदवज्ञानाद्यत्नापेक्षं मनोरथं। प्रतिबध्ना
ति हि श्रेयः पूज्यपूजाव्यतिक्रमः ॥ ८० ॥ हविषे दीर्घ
सत्रस्य सा चेदानीं प्रचेतसः। भुजङ्गपिहितद्वारं
पातालमधितिष्ठति ॥ ८१ ॥ स त्वमेकान्तरान्तस्या
मदीयां वत्स मातरं। आराधय सपत्नीकः सा वां
कामं विधास्यति ॥ ८२ ॥

सइति। हे राजन् सः शापः त्वया न श्रुतः सारथिना
च न श्रुतः कस्मिन्सति मत्तगजे शब्दं कुर्व्वाणे सति कुत्र
आकाशस्य गङ्गायाः स्रोतसि ॥ ७९ ॥ अवेति। आत्मनः मनो
रथं यत्नसाध्यं त्वं जानीहि कस्मात् कामधेनोः अवहेल
नात् यतः पूज्यानां पूजायाअभावः मङ्गलस्य प्रतिबन्धको
भवति ॥ ८० ॥ हविषइति। इदानीं सा कामधेनुः पातालं
अधितिष्ठति किमर्थं वरुणस्य यागे घृताद्यर्थं किं॰ वरुणस्य
दीर्घोयागोयस्य सः तस्य किं॰ पातालं सर्पेणावरुद्धं द्वारं यस्य
तत् ॥ ८१ ॥ सत्वमिति। हे वत्स त्वं मातृतुल्यां धेनुं आसेवय
किं॰ त्वं भार्य्यया सहितः किं॰ धेनुं एकेनापत्येन अन्तरां
व्यवहितां अर्थात् कामधेनोः पौत्रीमित्यर्थः पु॰ किं॰ मदीयां
सा धेनुः युवयोः मनोरथं पूरयिष्यति ॥ ८२ ॥